

har man at holde enhver Ting i en saadan Tilstand, som om man tænkte sig, at der skete en Ulykke den Dag i Morgen. Dette er min Opfattelse af, hvorledes man skal træffe sine Sikkerhedsforanstaltninger, og det er, tror jeg nok, det korrekte og rigtige. Jeg maa mene, at det absolut er for meget, naar man paa Statens Skibe og Færger har en Arbejdstid paa 12 Timer pr. Døgn. Det gælder baade Mandskabet og de overordnede; det gælder paa Dækket og under Dækket, og jeg tror, at det er en daarlig Økonomi. Thi hvad opnaar man derved? Man opnaar for det første at gøre Folkene overanstrengte, og det medfører i mange Tilfælde Utjenstydighed, saa at der bliver mange Sygemeldinger. Det medfører endvidere, at Folk, ligefrem dygtige Folk, holde sig tilbage fra denne Gerning; det medfører endogsaa det, at adskillige Folk søge bort fra denne Virksomhed, efter at de ere gaaede ind i den. Jeg tror som sagt ikke, at denne Økonomi er korrekt eller fornuftig. Hvorledes denne Sag skal ordnes, er jeg ikke i Stand til at udtale mig om, men det maa komme dertil, at de Mennesker, som ere beskæftigede paa Statens Skibe og Færger, faa en kortere Arbejdstid. Thi vel skal jeg erkende, at det ikke er legemligt Arbejde, som overanstrenger disse Mennesker, men det er den enerverende Tilværelse, de føre. Den Stilling, de have, nødvendiggør og kræver absolut, at disse Mennesker til enhver Tid skulle være aarvaagne, og man maa derfor passe paa ikke at bruge dem i længere Tid, end man kan vente, at Legemet kan holde ud til det.

Jeg udtaler min Glæde over den store Bevilling til det ny Materiel, som findes i det nuværende Finanslovsforslag, og jeg skulde kun ønske, at adskillige af disse Bevillinger vare komne lidt tidligere. Thi selv om jeg ogsaa der skal erkende, at der er blevet gjort Anstrengelser fra den højtærede Trafikministers Side for at faa det til at gaa saa godt som muligt med det Materiel, vi have, saa kan det ikke bestrides, at der baade til Persontrafikken, Kreaturforsendelser og til Godstransporten har været anvendt Materiel, som man ikke har kunnet kalde forsvarligt. Dette vil formodentlig blive afhjulpet ved denne Be-

villing, naar den bliver brugt, saa at disse Klager kunne forstumme i Fremtiden.

Ligeledes udtaler jeg min Tilfredshed med en første Bevilling til en ny Dampfærge. Jeg staar fremdeles med den Mening, at det vilde være økonomisk rigtigt, om man brugte egne Personfærger og egne Godsfærger. Men i dette Tilfælde vil jeg tro, at det maaske vilde være galt at bygge en Godsfærge, idet vi vel nok kunne sige, at de ældste Færger, vi nu have, hellere maa skydes ud og bruges til Godstransporten. Man opnaar derved dog i alt Fald den ene af de Fordele, man skal have, nemlig at faa en Kulbesparelse af indtil 40 pCt. Jeg vil altsaa sige, at nu er vel nok Tidspunktet inde til at tage en ny Personfærge, men jeg vil dog tro, at naar Forholdene blive udlignede saaledes, at det er muligt at kunne faa Godstrafikken for sig og Persontrafikken for sig, vil det være fornuftigt paa forskellige Omraader, idet det ikke alene vil spare meget med Hensyn til Anskaffelse af Godsfærger (3—400,000 Kr.), men, hvad der maaske er det vigtigste, vil spare indtil 40 pCt. af Kulforbruget.

Jeg vilde ogsaa ønske, om den højtærede Trafikminister vilde tænke lidt paa Routen Korsør—Kiel. Denne Route bliver stiftmoderlig behandlet til enhver Tid, og det er dog min Overbevisning, at denne Route kan oparbejdes betydelig den Dag, man faar ordentlige Skibe. Man behøver blot at lægge Mærke til Togforsinkelserne næsten hver Dag med det Tog, som skal være herinde Kl. 10⁵. Hver anden Dag er der Forsinkelser, fordi de Skibe, vi have til at besørge Routen Korsør—Kiel, ere for daarlige. De kunne være meget gode at sejle med paa een Vis, men de gaa for langsomt, og de have ikke de Bekvemmeligheder, som man i Nutiden kræver af et første Klasses Skib. Man skal naturligvis ikke negligere nogen anden Route paa Bekostning af Routen Korsør—Kiel, men naar man ser, hvilken Trafik der findes der i dette Øjeblik, hvor vi have saa daarlige Skibe, saa er det min Tro, at hvis vi faa andre Skibe ind paa denne Route, vil Trafikken blive bedre og vil kunne betale sig helt anderledes end i dette Øjeblik.

Det ærede Medlem for Æbeltoft (N. Neergaard) omtalte forleden Dag en Sag,